

DESPRE PRIMII ANI AI UNIVERSITĂȚII „OVIDIUS” CONSTANȚA, ÎN DOCUMENTE DIN ARHIVA PROF. UNIV. DR. GHEORGHE DUMITRAȘCU

Lavinia DUMITRAȘCU*

ABOUT THE FIRST YEARS OF THE "OVIDIUS" UNIVERSITY OF CONSTANȚA, IN DOCUMENTS FROM THE ARCHIVE OF PROF. DR. GHEORGHE DUMITRAȘCU (Abstract)

Last year, the "Ovidius" University of Constanța turns 30 years old. I witnessed the struggle for its establishment and then I was its student. And that's why I owe this institution.

In this communication I will present some unique and lesser known documents from the first years of the University's existence. These are part of the Archive of Prof. dr. Gheorghe Dumitrașcu, senator of Constanța, one of the founders of the "Ovidius" University of Constanța.

Keywords: *history of education; "Ovidius" University of Constanța; Gheorghe Dumitrașcu; Adrian Rădulescu; Vasile Sârbu.*

Anul trecut, Universitatea „Ovidius” din Constanța a împlinit 30 de ani. Am fost martoră a luptei pentru înființarea sa și, apoi, i-am fost studentă și de aceea îi sunt datoare. Așa cum mă simt datoare față de oamenii care s-au zbatut pentru realizarea unui centru universitar în orașul de la malul Mării. Pentru că „după război, mulți viteji s-au arătat”¹...

Nu intră în intenția mea să fac un istoric al înființării și devenirii Universității „Ovidius” din Constanța, ci doar să prezint câteva documente din primii cinci ani ai existenței sale – 1990-1995 –, din arhiva tatălui meu, prof. univ. dr. Gheorghe Dumitrașcu, unul dintre întemeietorii acestei instituții de învățământ superior. Acestea completează documentele și amintirile apărute deja în cele două volume ale doctorului și profesorului universitar Vasile Sârbu – alt ctitor al Universității „Ovidius” –, *Geneza Facultății de Medicină și Farmacie Constanța*², cu specială privire la facultatea care a stat la baza Universității – al cărui prim volum conține amintiri ale autorului și documente inedite privind înființarea acestei instituții de

---

* Cercetător științific III, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța; președinte al filialei Constanța a Societății de Științe istorice din România. E-mail: laviniagh@yahoo.com.

¹ Dincolo din discuțiile avute cu tata, au fost și cele ale lui cu „tovarăși de luptă” pentru înființarea Universității, vezi și Sârbu, 2005: 54-56, 67, 68.

² Sârbu, 2005.

învățământ superior. Adăugăm pentru același subiect volumele semnate de Constanța Călinescu și Ioan Popișteanu care au publicat lucrările *Universitatea Ovidius Constanța – 45*³ și *Ovidius Constanța – 50*⁴, monografiile ale învățământului superior în Constanța, precum și *Revoluție și destine*⁵ a lui Gheorghe Dumitrașcu, în care, la capitolul *Revoluție, și ca bătălie pentru Universitatea din Constanța*, sunt prezentate documente inedite. Jurnalista de atunci, profesoară la Universitatea „Ovidius” mai apoi, Aurelia Lăpușan și-a adunat articolele din acea perioadă în volumul *Reporter de serviciu*⁶ și, împreună cu Victor Ciupină, a publicat *Ctitorii spirituale dobrogene: Universitatea „Ovidius” din Constanța*⁷.

Am trăit emoțiile fiecărui moment al întoarcerii tatei acasă de la București, atunci când, împreună cu prefectul Constanței, Adrian Rădulescu, și doctorul Vasile Sârbu, mai ales, pleaseră cu tolba plină de speranțe și „gata de bătaie”, cum spunea el. Și aveau și pentru ce să se lupte. Constanța, unul dintre cele mai mari și importante orașe ale țării avea nevoie să depășească nivelul unui institut, prin crearea unei universități.

Cum s-a născut Universitatea „Ovidius” din Constanța?⁸

După reforma învățământului din 1948, în Constanța, s-a înființat, pe 29 noiembrie 1948, Institutul de Piscicultură. Durata studiilor era de 3 ani, iar studenții veneau din toate părțile țării și din Albania. Aceasta a funcționat doar 5 ani, un consilier sovietic hotărând mutarea Institutului la Galați⁹.

Abia pe 5 august 1961 s-a înființat o nouă instituție de învățământ superior în Constanța: Institutul Pedagogic de 3 ani. De-a lungul timpului, au avut loc schimbări atât în denumirea instituției, cât și a facultăților. Astfel, în 1974, a devenit Institut Pedagogic, pentru ca ulterior să se transforme în Institut de Învățământ superior și, apoi, în Institutul de Subingineri, care, în 1989, rămăsese doar cu secția de seral¹⁰. Aceasta era situația învățământului superior din Constanța, în decembrie 1989: spre desființare, dar cu o solidă bază materială, cu profesori și cu un număr mare de tineri doritori să urmeze studii superioare.

În timpul regimului comunist, instituțiile de învățământ superior din România erau puține comparativ cu numărul tinerilor interesați să le absolva. Marile centre universitare ale țării erau la București, Iași și Cluj-Napoca. Sfârșitul de an 1989 a însemnat deșurarea spre libertate, drepturi și, mai ales, spre speranțe. Învățământul a fost depolitizat, descentralizat și, treptat, a crescut numărul de universități de stat, în paralel apărând și instituții de învățământ superior particulare. Astfel, mult mai mulți tineri au avut posibilitatea de a urma studii universitare.

---

³ Călinescu, Popișteanu, 2005.

⁴ Călinescu, Popișteanu, 2011.

⁵ Dumitrașcu, 2012.

⁶ Lăpușanu, 2006.

⁷ Lăpușanu, Ciupină, 2011.

⁸ Pentru detalii, vezi lucrarea amintită a doctorului Vasile Sârbu.

⁹ Lăpușan, 2017.

¹⁰ Pentru mai multe amănunte, vezi Călinescu, Popișteanu, 2005: 50-52.

În acest context, încă din decembrie 1989, personalități ale Constanței au început demersurile pentru înființarea unei universități tomitane. Orașul avea deja o tradiție a învățământului superior și din acest motiv ideea de universitate a plecat de la Clubul „12+1”, înființat înainte de 1989 de mai mulți intelectuali ai orașului¹¹. O altă sursă consideră ca punct de plecare al inițiativei *primul grup „ProUniversitaria”*, format din profesori ai Institutului¹². De-a lungul timpului acestui proiect li se vor ralia și alte personalități ale Constanței, peste 70 000 de locuitori ai orașului și constănțeni răspândiți prin țară, care au semnat adeziunea în vederea înființării Universității, precum și de presa constănțeană¹³.

Astfel s-au făcut planuri de acțiune și au început drumurile la București. În prim plan s-au aflat: Adrian Rădulescu – prefect/primar al Constanței, Gheorghe Dumitrașcu – președinte al Comisiei de Cultură, Culte, Învățământ și Presă a Consiliului Provizoriu de Uniune Națională (CPUN) Constanța, medicul Vasile Sârbu, Barbu Dănescu – președintele Consiliului Frontului Salvării Naționale (CFSN) Constanța și Ioan Popișteanu – director al Bibliotecii Institutului de Învățământ Superior Constanța.

Povestea Universității „Ovidius” Constanța începe cu înființarea Facultății de Medicină și Farmacie pentru care se intenționa înscrierea candidaților căzuți cu medii mari la facultățile de profil din țară (București, Iași, Cluj-Napoca, Timișoara și Târgu Mureș). Cum înainte de 1989, concurența la aceste facultăți era acerbă, locurile erau puține comparativ cu numărul foarte mare de candidați, și puteai rata admiterea chiar cu note foarte mari.

Putem vorbi despre o acțiune comună în favoarea înființării unei facultăți de Medicină a delegației de la Constanța și a tinerilor ce obținuseră note mari, dar „sub linie”, la București, note cu care ar fi putut intra la alte facultăți de Medicină din România (subiectele fiind unice pe țară). Aceștia au făcut greva foamei, sprijinind și astfel acțiunea delegației de la Constanța.

A fost nevoie de nenumărate drumuri ale membrilor Comitetului de inițiativă al înființării Universității la instituțiile de resort de la București, iar demersurile nu au fost deloc ușoare.

În urma unei documentații solide și a numeroaselor adrese, a insistențelor membrilor Comitetului, pe 7 martie 1990, CPUN aprobă ridicarea Institutului de Învățământ Superior la rang de universitate, prin semnătura primului ministru Petre Roman.

Pe 30 martie 1990, o delegație, formată din Adrian Rădulescu, Gheorghe Dumitrașcu, Vasile Sârbu, medicul Bogdan Dumitrescu și Ioan Popișteanu, a prezentat la ministrul Învățământului, Mihail Șora, și, forțând puțin nota, a obținut nu doar înființarea Facultății de Medicină, ci și a unei Facultății de Biologie având prim decan pe doctorul Vasile Sârbu.

---

¹¹ Dintre militanții pentru înființarea unei universități la Constanța din Clubul „12+1”: Gheorghe Dumitrașcu, Vasile, Sârbu, Mircea Popovici, Ștefan Cucu, Nistor Bardu etc. cf. Sârbu, 2005: p. 75; Despre acest „Club”, vezi și Dumitrașcu, 2006-2008: 365-378.

¹² Din primul grup „Pro Universitaria” făceau parte: Leon Lucian, Ioan Popișteanu, Petre Petculescu, Nicolae Jianu, Victor Ciupină, Nicolae Peride, Nuredin Ibram, Nicolae Costea și Angela Blaga, cadre didactice ale Institutului constănțean. cf. Călinescu, Popișteanu, 2011: 153.

¹³ Călinescu, Popișteanu, 2005: 135.

Acesta a fost începutul Universității „Ovidius” din Constanța.

Specialiști în diferite domenii s-au implicat, în timp, în înființarea celorlalte facultăți ale universității. Între ei s-au aflat medici constănțeni, cadre didactice de la Institutul de Învățământ Superior, specialiști de la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța etc. și profesori veniți de la București și din alte centre universitare. Pe 17 aprilie 1991, noua universitate de la malul mării a primit numele „Ovidius” și a fost ales primul rector: Adrian Rădulescu.

Anul trecut, Universitatea „Ovidius” Constanța a împlinit 30 de ani. În acest timp, numărul facultăților a crescut, instituția are un campus universitar, laboratoare, cămine. Azi, la cele 17 facultăți, cu programe de studii de licență, master și doctorat, învață peste 15000 de studenți. Instituția este recunoscută de instituții de acreditare naționale și internaționale¹⁴. Aici s-au format mulți dintre specialiștii de azi și de mâine. Aici m-am format și eu. Consider am o datorie față de această universitate și față de profesorii mei. De aceea, public acest calup de documente din arhiva tatălui meu.

Devenirea Universității „Ovidius” s-a realizat treptat. Cele câteva documente prezentate demonstrează momente din lupta care s-a purtat pentru fiecare pas făcut în acest sens. Parte dintre proiecte s-au materializat (campusul universitar, de exemplu), altele nu (secția de istorie-sociologie a Facultății de Litere și Istorie, de pildă). Dar, încercările au existat.

Documentele de mai sus, deși disparate în timp și ca tematică, le completează pe cele deja publicate, aducând informații în plus la ceea ce deja se cunoaște, documentat sau transmise pe cale orală: ce și cum s-a realizat, ce s-a încercat să se facă și cine a fost implicat.

Fără îndoială că, în timp, vor fi publicate și alte mărturii documentare ale istoriei acestei instituții de învățământ superior.

Anexe: Documente privind înființarea Universității „Ovidius” din Constanța

Nu m-am oprit la documentele deja publicate în volumele amintite, ci la unele inedite. Acestea sunt atât documente oficiale, cât și neoficiale, unele scrise la mașină, altele olograf.

Anexa 1: Adresa Universității „Ovidius” din Constanța privitoare la acordarea unui spațiu mai mare pentru desfășurarea activității universitare, care să devină „Campus universitar” (5 octombrie 1992), redirecționată către foruri superioare cu adnotări olografe de senatorul Gh. Dumitrașcu¹⁵.

„Domnule General, iată adresa pe care Universitatea „Ovidius” din Constanța a trimis-o ieri, 5 octombrie 1992, într-o manifestație a peste 1000 de studenți, în frunte cu conducerea Universității.

---

¹⁴ Pentru amănunte, vezi și <https://www.univ-ovidius.ro/>.

¹⁵ Dactilogramă cu adnotări și sublinieri olografe de Gheorghe Dumitrașcu (față-verso).

UNIVERSITATEA «OVIDIUS» CONSTANȚA
Bd. Mamaia nr. 124
Nr. 3452/5 octombrie 1992

PREFECTURII CONSTANȚA
CONSILIULUI JUDEȚEAN CONSTANȚA
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI CONSTANȚA

Universitatea «Ovidius» Constanța, înființată prin HGR 225/07.03.1990, are astăzi în componere 5 facultăți și un colegiu cu un total de 3400 studenți. Dezvoltarea dinamică a Universității va conduce în anul universitar 1995-1996, la un număr de 10 facultăți cu peste 6000 studenți.

Suprafața utilă, actuală, a Universității este de peste 4034 mp ceea ce va însemna un indice de suprafață utilă de 0,7 mp/cap de student în anul universitar 1995-1996, total insuficient, indicii actuali acceptați fiind de minim 7 mp/student.

Toate acestea impun construirea unor noi spații de învățământ, investiția fiind avizată favorabil prin acordul nr. 281 din 20.03.1992 de Ministerul Economiei și Finanțelor și prin Ordinul nr. 168/11.02.1992 al Ministerului Învățământului și Științei.

Solicităm Puterii locale intervenția hotărâtă – de urgență – privind punerea în aplicare a Ordinului nr. 71 al Ministerului Agriculturii și Alimentației pentru demararea Campusului Universitar. Considerăm că orice tergiversare în acest sens are drept urmare devalorizarea fondurilor deja alocate cu consecințe din cele mai grave pentru punerea în operă a proiectului deja elaborat cu eforturi umane și financiare deosebite.

Revenim, de asemenea, asupra dificultăților insurmontabile pe care, nedeclanșarea execuției construcției, le va avea asupra întregului proces de învățământ.

Avem convingerea că Universitatea «Ovidius» va deveni, cu sprijinul dumneavoastră, o instituție emblemă pentru un oraș de importanță economică, socială și geo-politică, cum este Constanța pentru România.

Senatul, Corpul didactic și studenții Universității «Ovidius» Constanța

[text olograf – L.D.] Practic, Universitatea a primit 34 hectare, vie de 30 de ani vechime, în care urmează să construiască respectivul campus.

Anul acesta și anul viitor avem nevoie de 1 (un hectar) pe care să pornim construcția

Directorul I.A.S., inginerul Linz, încurajat, se spune în județ, de consilierul prezidențial Galiu refuză să se supună acestor documente emanate de 3 ministere. Pierdem bani și speranțe!

În Constanța, stare de gravă nemulțumire. Confirmați la fax....ordinul ce mai înalt pentru începerea imediată a construcției, repet, pe numai 1 ha.

Cel târziu, această veste, miercuri, publicabilă imediat în cel mai răspândit ziar județean ar avea un impact pozitiv pentru 11 octombrie.

Aștept răspuns urgent, în toate formele, la faxul sus amintit.

Cu stimă, conf. univ. dr.
Gh. Dumitrașcu,
Senator FDSN de Constanța”.

Anexa 2: Document-fax trimis Ministrului Învățământului, de rectorul Universității, prof. univ. dr. Dumitru Arsenie, și de decanul Facultății de Medicină, conf. univ. dr. Vasile Sârbu, care susțineau continuarea specializării Farmacie cu module în limbi străine, dată fiind prezența studenților străini la universitatea din Constanța.

„MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
UNIVERSITATEA OVIDIUS CONSTANȚA
FACULTATEA DE MEDICINĂ

DOMNULE MINISTRU¹⁶

La Universitatea Ovidius din Constanța, Facultatea de Medicină, funcționează din anul 1992 specializarea Farmacie, care din anul 1994 are și module în limba franceză și engleză¹⁷.

În anul 1995 CNEAA [Consiliul Național de Evaluare și Acreditare Academică- L.D.] nu a avizat funcționarea acestei secții. Tratatul la Ministerul Învățământului pentru transferul studenților școlarizați în limbi străine nu s-a putut materializa deoarece la alte universități nu există școlarizare în alte limbi pentru această specializare. În aceste condiții, noi am solicitat funcționarea acestei secții ca filială a UMF [Universitatea de Medicină și Farmacie – L.D.] «Carol Davila» București, Ministerul Învățământului a aprobat înființarea filialei Constanța a acestei universități și le-a repartizat pentru admitere în acest an universitar 25 locuri care să fie școlarizate la Constanța, locuri ocupate prin concursul de admitere din septembrie 1995.

În această nouă situație au fost înmatriculați prin Ministerul Învățământului și studenți în anul I la cele două module în limbi străine, astfel încât în anul universitar 1995-1996 secția Farmacie are, în cei 4 ani de studii, 60 de studenți. Protocolul concret de organizare și funcționare a filialei dintre cele două universități nu a primit acceptul senatului UMF București, ceea ce face practic imposibilă continuarea sub această formă de filială a procesului didactic pentru studenții de la secția Farmacie.

De asemenea s-a încercat încheierea unui protocol cu UMF «Grigore Traian Popa» Iași pentru ca specializarea Farmacie să funcționeze ca filială a acesteia, dar cu toate insistențele noastre până la data de 03.11.1995 nu am primit răspuns favorabil.

Ca urmare a acestei situații, vă sugerăm să aprobați în mod excepțional continuarea procesului de învățământ a secției de Farmacie la Universitatea Ovidius, și să solicitați CNEAA acceptarea unui nou dosar de autoevaluare în cursul acestui an universitar, întrucât baza materială și de cadre este deja îmbunătățită și urmează a fi completată cu alte cadre universitare, proces în curs de desfășurare.

Prof. univ. dr. ARSENIE DUMITRU

conf. univ. dr. SÂRBU VASILE”.

---

¹⁶ Între 1992-1996, ministrul al Învățământului era prof. univ. dr. Liviu Maior.

¹⁷ Unul dintre cei care s-a zbatut cel mai mult pentru aceste module este profesorul Lucian Leon, cadru didactic universitar, care s-a implicat și în lupta pentru înființarea Universității.

Anexa 3: Fragment dintr-o analiză comparativă a unor universități de Medicină cu limbă de predare engleză din Europa și Facultatea de Medicină de la Universitatea „Ovidius”, pe baza răspunsurilor date de studenții străini într-un sondaj¹⁸.

„Universitățile cu care este comparată Facultatea de Medicină de la «Ovidius» sunt din Ungaria – Budapesta, Pecs, Debrecen, Szeget –, Cehia – Praga (trei universități), Brno, Plzen (mai sunt încă două), Slovacia – Bratislava (mai sunt încă două) –, Germania – Göt[t]ingen (Mai sunt și altele), Italia – Parma, Brescia (Mai sunt!), Lituania, Ucraina, Egipt, Maroc.

Avem studenți de la toate universitățile identificate mai sus, inclusiv din Lituania.

Sunt veniți prin transfer.

Iată, mai jos, observațiile lor:

- Deși li se preda limba țării gazdă, studenții se descurcă foarte greu, mai ales cu maghiara, ceha, slovacă.
- Limba engleză vorbită de personalul de predare este, de multe ori, sub cea vorbită la noi.
- În Ungaria Universitățile de Medicină funcționează de aproximativ **15** ani.
- Atitudinea cadrelor didactice (din primele 4 țări) este rigidă, distantă, rece, necooperantă. Adesea batjocoritoare!
- Se ia mită pe scară largă, direct și indirect.
- Studenții veniți la noi constată cu surpriză solicitudinea și accesibilitatea profesorilor noștri. Plus ospitalitatea, în general.
- Ei găsesc limba română mult mai ușoară; progresul în limbă este rapid.
- Ajunși în anul III (clinic) studenții trecuți prin 4 semestre de l. română, se descurcă optim cu pacientul.

A se compara cu situații din primele două țări când se folosește interpret la patul bolnavului (Și tot se merge înainte!)

- Limba română este predată de cadrele noastre stabile, titulare, cu vechime, experiență, specialiste în ambele limbi.
- Prezența la ore este obligatorie. Asemenea celelalte activități de laborator, la trei absente nemotivate, pe an, studentul nu este primit în examen.
- Se predă limba română clinică, exact pe limbajul și terminologia utilizată în dialogul pacient-doctor.
- Se pune accent masiv pe latura vorbită a limbii, fără a se neglija sensul acesteia.
- La examene calificativele variază de la 10 până la 4. Se lasă și restanți pe vară. Programul nu este unul opțional....”.

---

¹⁸ Documentul nu este întreg, dar îndeajuns încât să înțelegem nivelul Facultății de Medicină de la Constanța cu predare în limbi străine. Documentul nu este datat, dar, probabil, este din primii ani ai acestei secții, adică după 1992. Sublinierile aparțin autorului documentului.

Anexa 4: Adresă a Ministerului Învățământului și Științei către rectoratul Universității „Ovidius” Constanța, privind stabilirea specialităților la secția Istorie-Arheologie a Facultății de Litere și Istorie, ținând cont de numărul mic de studenți (25)¹⁹.

„ROMÂNIA
MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ȘI ȘTIINȚEI
DIRECȚIA GENERALĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR

Nr. 30598
18 mai 1992

UNIVERSITATEA «OVIDIUS» CONSTANȚA
– Rectorat –

Ca urmare a adresei dvs. nr. 1399 din 7.05.1992 vă facem cunoscut că seriile de predare nu pot fi mai mici de 20 de studenți, în care caz pentru seria la care vă referiți va fi organizată numai o singură direcție opțională, din cele trei prevăzute în planul de învățământ al specializării istorie-arheologie.

Director general,
Ovidiu Ianculescu

15.05.1992

Nr. intrare univ.

[text olograf – L.D.] În anii mari (începând cu anul III) se pot admite, pe lângă disciplinele de bază, două direcții de aprofundare opționale): arheologie-istorie medie și modernă.

Ss indescifrabil”.

Anexa 5: Raport de activitate al senatorului Gheorghe Dumitrașcu, președinte al Comisiei pentru Învățământ și Cercetare științifică a Senatului României, în perioada 28 decembrie 1994-26 ianuarie 1995²⁰.

„1. Prima ședință de catedră privind examenul de licență.

Au participat membrii catedrei și șeful de catedră conf. univ. dr. Mihai Eremia. S-au luat următoarele hotărâri:

- a) S-au hotărât materiile care să constituie materia de examen;
- b) S-au fixat temele esențiale din aceste materii și bibliografiile minimale. Toate acestea au fost trimise la minister.

În privința modalității de susținere a examenului Gh. Dumitrașcu, membru al catedrei a întocmit un material pe care-l va discuta cu domnul Ministru al Învățământului. Lipsind acesta din țară, nici până azi nu a fost posibilă această discuție.

---

¹⁹ Într-adevăr, prima serie a Secției de Istorie-Arheologie a avut două specializări: Arheologie și Istorie medie-modernă-contemporană. Documentul, scris la mașină, are rezoluția scrisă de mână.

²⁰ Documentul este dactilografiat și, la paginile pp. 2, 3, se referă la Universitatea „Ovidius” Constanța.

A doua ședință de catedră a privit perfecționarea propunerilor noastre.

[...]

3. Întâlnire cu cadre din conducerea Universității «Ovidius».

Probleme legate de finanțarea campusului universitar (în afara celor 330 de milioane, pe care Universitatea i-a primit în decembrie în urma vizitei la minister a parlamentarilor constănțeni Tahsin Gemil și Dumitrașcu Gheorghe).

conf. univ. dr. Gh. Dumitrașcu

București, 26 ianuarie 1995

La prânz”.

Anexa 6: Motivație a rectorului Universității „Ovidius”, prof. univ. dr. Adrian Rădulescu, în încercarea de a înființa o secție de Istorie-Sociologie în cadrul Facultății de Litere și Istorie²¹.

„RAPORT DE MOTIVE PRIVITOARE LA COMPLETAREA FACULTĂȚII DE LITERE ȘI ISTORIE A UNIVERSITĂȚII DIN CONSTANȚA, CU SECȚIA DE ISTORIE-SOCIOLOGIE

Caracterul extrem de dinamic al societății românești în aceste etape și în viitor, impune cu stringență crearea de cadre specializate și în sociologie.

Din acest punct de vedere specificitatea Dobrogei presupune acest lucru cu o și mai mare acuitate.

Respectuos ne propunem să detaliam cele de mai sus cu următoarele:

1. Dobrogea are nevoie de serioase studii în probleme demografice în general, în structura națională în special.

În acest context, poate și mai mult decât oriunde s-ar impune o contribuție la studierea problemelor etnice de romi și sugerarea unor soluții.

2. Marile probleme ale handicapărilor și caselor de copii și al încadrării lor în viața social-economică normală, cer personal specializat în domeniu.

3. Principalele sectoare ale economiei Dobrogei, transporturi, turism, agricultură, au nevoie de astfel de cadre.

4. Orientarea învățământului, înzestrarea unităților școlare, inspectoratului învățământului, institutelor de cultură cu astfel de specialiști corespunde acestui timp.

5. Cercetarea științifică, jurnalistică, editura în formare are deasemeni nevoie de sociologi.

6. Solicităm cadre didactice pentru toate nivelele învățământului.

În concluzie, sperăm că argumentele de mai sus vor contribui la obținerea unui aviz favorabil.

RECTOR,

Prof. univ. dr. Adrian Rădulescu”.

---

²¹ Documentul nu este datat, dar, oricum, a fost redactat între anii 1990-1992. Petenții nu au reușit obținerea înființării acestei secții.

Anexa 7: Însemnare a lui Gh. Dumitrașcu din anul 1996, care se referă la un moment anterior, cel în care delegația constănțeană obținea semnătura pentru înființarea Facultății de Medicină și pentru Facultatea de Biologie²².

„Vivat Academia!

Dintre mulți maștri și meșteri ai «întreprinderii» instituției de sănătate care mă are la reparat, mi-au atras atenția niște purtători de cutiuțe «magice», cu ajutorul cărora aflu ce fluiditate mai are sângele meu, țărănesc încă. Ei umblă atenți, mașina ticăie la un anume timp, la acela care mă înțeapă în deget, recoltează câteva bobite, le așează pe ceva lamele, cred, și, după un minut-două declară că e «bine»”.

În timpul acesta am început să schimb mai multe gânduri cu o vorbăreață «dresoare» de aparat, care a avut bunătatea să răspundă unor întrebări de naiv în tehnică.

– Știți, îmi spune la un moment dat, am terminat anul acesta facultatea la Constanța. Sigur, v-am văzut la universitate. La Biologie am terminat, secția fără frecvență, prima serie după Revoluție. Sunt dintre aceia, adușii de la București. Zâmbesc amintirilor de acum 6 ani și-i spun: «Facultatea voastră a apărut într-un chip foarte interesant. O delegație a CPUN Constanța și a Institutului Pedagogic eram la Ministerul Învățământului. Câștigasem «bătălia» cu IMF București al cărui rector spunea că e bine ca la Constanța să se facă facultate de medicină, dar peste câțiva ani, încolo... să fie «modernă». – N-o puteți «moderniza» pe aceasta, de la București, iar nu, la Constanța, vom face una «clasică»? Domnul Ministru Șora ne spune că putem pleca, iar «măine» ne trimite «hârtia». – «Eu nu plec, am spus. Domnule Ministru, eu sunt țăran. Eu nu plec fără «hârtie» la mână. Stau aici. E cald, am haine groase, țigări am, mă culc la ușa dumneavoastră!» Cred că dl. ministru, obosit, m-a privit puțin emoționat. Poate i-a plăcut dârzenia mea. A chemat secretara, să facă «dl. Ianculescu» «hârtie» pentru Medicina din Constanța». «Și biologie, zic.» «Cum, și biologie, ai văzut d-ta facultate de medicină și biologie?» «Nu, zic, e vorba de două facultăți, una de medicină și una de biologie, cu secție de zi și fără frecvență...» Era noapte, era iarnă, toți erau obosiți. Așa se născuseră, la Constanța, facultățile de medicină și biologie²³.

– Domnule profesor – zice interlocutoarea mea –, e prima mea zi de lucru. Știți, îmi fac masteratul la Universitatea din București, am reușit cu 9,70, am terminat sesiunea cu nota 10. Celor de aici nu le vine să creadă că la Constanța se face «carte». Dar eu port recunoștință facultății mele de la Constanța, profesorilor mei, domnului decan Bavaru.

– Cam multe instituții de învățământ superior din Capitală ne privesc, pe cei de la Constanța, de sus...

---

²² Documentul a fost adăugat și pentru satisfacția pe care a simțit-o tata, văzând rezultatele luptei sale și a colegilor săi...Textul l-am găsit, olograf, în arhiva sa – știam de întâlnire – și nu știu dacă a fost publicat undeva...

²³ Episodul e povestit și de prof. univ. dr. Sârbu, 2005: 117-118.

Peste câteva zile îi spun Domnișoarei cu cutiuța magică despre acest articol și o rog să-mi spună numele: «De ce e nevoie? Rețineți recunoștința mea pentru Universitatea noastră».

Alături de o proaspătă absolventă, un bătrân profesor, omagiază Universitatea „Ovidius” din Constanța, la 6 ani de la înființare.

conf. univ. dr.
Gh. Dumitrașcu
dr. în istorie

16 febr. 1996”.

Anexa 8: „Scrisoare către studenții mei”, elaborată de Gh. Dumitrașcu²⁴.

„SCRISOARE CĂTRE STUDENȚII MEI, în seara, cețoasă,
a lui 3 noiembrie 1990, sâmbătă

Dintre sentimentele pe care omul le descoperă în existența lui, 3 sunt sublime: iubirea, mila și prietenia.

Primele două au rezerve limitate. Pe măsura timpului, se consumă. Ambele sunt forme ale egoismului, totuși.

Ne iubim pe noi înșine, de noi ne e milă. Și ne lăudăm cu asta.

Prietenia e altceva. Adevărata noblețe ține de puțința acestui sentiment. Sunt mulți, mulți aceia care nu pot avea prieteni și nu pot să se împrietenească. Adevărații infirmi.

Fericiți și bogați cei ce cred și cultivă prietenia.

Mi se pare că, deși aveți puțin timp de la începutul cursurilor, sunteți pe drumul cel bun.

A vă întâlni, a discuta între voi, a vă contrazice, a vă găsi afinități, iată elemente-evenimente pe care le privesc cu multă simpatie.

Atâta vreme cât nu vă simțiți oboseți unii de alții, cât vă căutați pentru a lua și a relua discuții mai vechi, căutând să vă descoperiți și să descoperiți, e bine.

Tocmai de aceea, în afirmația mea legată de „chindiile” voastre, câte vor fi fost, n-a vrut să fie altceva decât o remarcă neutră sau glumeață.

Vor veni ani grei. Încercări pentru popor și pentru indivizi. Creați-vă acum un suport moral pentru cruzimea pe care vi-o va oferi viața, când veți fi nevoiți să vă bateți între voi pentru vreun post, când se vor naște invidii, când veți fi bătrâni.

Nu știm cum veți reacționa atunci, dar, acum, un lucru e sigur: anul I – Istorie-Arheologie se constituie, încetul cu încetul, într-un grup de prieteni, de camarazi.

---

²⁴ Ultimul document este unul sentimental. Tata ne-a scris, nouă, studenților anului I Istorie, din prima serie a Universității „Ovidius”, o scrisoare în care, ca și alți profesori de-ai noștri, ne-a învățat să fim oameni și să cultivăm prietenia. Probabil, după o discuție privitoare la petrecerile din cămin.... Pentru că și asta ne-au învățat profesorii noștri: să fim oameni, înainte de toate.

Porniți istoria acestei facultăți cu o pagină curată, adiată doar de înțelegere și prietenie. Bravo vouă!

Vă doresc sănătate, veselie, spirit, nonșalanță, seriozitate când e cazul...

În încercarea voastră de a vă constitui într-un grup de prieteni, socotiți-mă și pe mine!

Cu de la început declarată prietenie,
profesorul vostru Gh. Dumitrașcu
conf. univ. dr.
și, pentru puțin timp, Senator de Constanța”.

Referințe

Arhiva prof. univ. dr. Gheorghe Dumitrașcu

Călinescu, Constanța; Popișteanu, Ioan (2005) *Universitatea „Ovidius” Constanța – Studiu monografic*, Constanța: Ovidius University Press.

Călinescu, Constanța; Popișteanu, Ioan (2011) *Universitatea „Ovidius” Constanța – Studiu monografic*, Constanța: Ovidius University Press.

Dumitrașcu, Gh. (2006-2008) „Un episod cu semnificații târzii: «Clubul 12 plus 1»”, în *Analele Dobrogei*, S.N., IX, p. 365-378.

Dumitrașcu, Gheorghe (2012) *Revoluție și destine/ în lumina unor arhive personale*, București: IRRD.

Lăpușan, Aurelia (2017), „Am avut prima Facultate de Piscicultură din țară. Dar numai pentru 5 ani”, în *Ziua de Constanța*, 5 septembrie 2017 (accesat 25.04.2020).

Lăpușan, Aurelia (2006) *Reporter de serviciu*, Constanța: Ovidius University Press.

Lăpușanu, Aurelia; Ciupină, Victor (2011) *Ctitorii spirituale dobrogene: Universitatea „Ovidius” din Constanța*, Constanța: Dobrogea.

Sârbu, Vasile (2005) *Geneza Facultății de Medicină și Farmacie Constanța*, vol. 1, Constanța: Ovidius University Press.

<https://www.univ-ovidius.ro/> (accesat 25.04.2020).